

РЕШЕНИЕ

№ 13651

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20221110124739 по описа за 2022 година

Ищецът ЗАД „Б...” е предявил срещу ответника ЗАД „О...” АД осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ във вр. чл.86, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата от 371.64 лв., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата. Претендира направените по делото разноски. Претендира направените по делото разноски и адвокатско възнаграждение.

Ищецът твърди, че във връзка с реализирано на 22.09.2021 г. пътно-транспортно произшествие (ПТП) в гр. София, е изплатил сумата от 1 976.51 лв., представляваща застрахователно обезщетение за ремонтване на щетите по лек автомобил с марка „Хонда Сивик” с рег. № ..., застрахован по имуществена застраховка – „Каско” при ЗАД „Б...”, със застрахователна полица № 4704210260001574, валидна към момента на застрахователното събитие, и е направил разноски по неговото определяне в размер на 25.00 лв.

Поддържа, че ответникът е обезпечил гражданската отговорност (ГО) на виновния за ПТП-то водач, управлявал лек автомобил с марка „Сеат” с рег. № ..... Ищецът твърди, че след извършеното плащане по имуществената застраховка се е суброгирал в правата на застрахования и претендира сумата от 371.64 лв., представляваща дължимо от ответника застрахователно обезщетение.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК, ответникът ЗАД „О...” АД е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявения иск по размер. Заявява, че е изплатил на ищеца по процесната щета извънсъдебно, преди образуване на производството по настоящето дело сумата от 1 629.87 лв. Претендира разноски.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

При тези твърдения на ищеца възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на три материални предпоставки 1. наличието на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца, като застрахователят по имущественото застраховане да е изплатил застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане на застрахованата вещ; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата - чл.45, ал. 1 от ЗЗД, т.е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; и 3. към момента на настъпване на ПТП между делинквента и ответника да е съществувало действително правоотношение по застраховка „гражданска отговорност”.

С определение от 05.04.2023 г., в което е обективизиран изготвения по делото писмен доклад съдът по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е **приел** за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата, че водачът, управлявал лек автомобил с марка „Сеат” с рег. № ....., е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност” с ответното дружество, със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на пътно – транспортното произшествие, както и че за отстраняване на щетите по товарен автомобил с марка „Хонда Сивик” с регистрационен № ..., настъпили във връзка с реализирано на 22.09.2021 г. ПТП, ответникът е заплатил на ищеца сума в размер на 1 629.87 лв.

Спорният по делото въпрос е само за размера на обезщетението за имуществените вреди. В този аспект от заключението на изслушаната и приета по делото САВТЕ, което заключение настоящият състав намира за компетентно и обективно дадено се установява, че щетите по лек автомобил с марка „Хонда Сивик” с рег. № ... са в причинно следствена връзка с процесното ПТП, както и че стойността на щетата по пазарни цени е в размер

на 1 995.20 лв. По отношение на спорния между страните въпрос за обема на причинените на ищеца имуществени вреди за размера на дължимото обезщетение съдът намира, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието.

В постановените по реда на чл. 290 ГПК решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о: „Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност“; решение № 6 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о.: „Обезщетенето по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Нормата на чл. 208, ал.3 КЗ във връзка с чл. 203, ал.2 КЗ във връзка с ал.4 КЗ, изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество/ ал.2/, т.е по пазарната му стойност. (в този смисъл и в Решение № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК и Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК)

За пълнота следва да се посочи и, че при съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие - чл. 208, ал.3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице (в този смисъл Решение № 52/10 г., гр.д.№ 652/09 г., I ТО).

При така установените факти съдът приема, че са налице всички материални предпоставки ищецът да встъпи в правата на увредения срещу

прекия причинител на увреждането, респ. срещу застрахователя по договор за застраховка „гражданска отговорност“ до размера на вредата към деня на настъпването на събитието - **арг. чл. 411 от КЗ.**

По отношение на спорния между страните въпрос за обема на причинените на ищеца имуществени вреди за размера на дължимото обезщетение съдът намира, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Ето защо дължимото обезщетение следва да се определи на база средни пазарни към датата на ПТП-то цени без коефициент на овехтяване, тъй като в противен случай, ако се отчита овехтяването, определеното обезщетение би било под размера на вредата и застрахованият не би получил равностойно обезщетение, а такова на по-ниска стойност и в този смисъл обезщетението не би било равно на размера на вредата, какъвто е законно регламентирания му размер. Имайки предвид, че от кредитираното от съда заключение по приетата САВТЕ се установи, че имуществените вреди причинени на лек автомобил с марка „Хонда Сивик“ с рег. № ... в следствие на процесното ПТП по пазарни цени са в размер на 1 995.20 лв., и с оглед обстоятелството, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на сумата от 1 976.51 лв. и е направил разноски по неговото определяне в размер на сумата от 25.00 лв., а ответникът е заплатил на ищеца извънсъдебно сумата от 1 629.87 лв., което обстоятелство не е спорно между страните, то искът е основателен и доказан за пълния предявен от 371.64 лв.

Като законна последица от уважаване на главния иск следва да бъде присъдена и законната лихва върху уважения размер, считано от подаването на исковата молба – 11.05.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Относно разноските по производството.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноски по делото в размер на 710.00 лв., представляващи сбора от заплатената държавна такса, възнаграждение за вещо лице и заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „О...” АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, ..., **да заплати на ЗАД „Б...”**, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., на основание чл. 411 КЗ, във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, **сумата от 371.64 лв.**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка, образувана при ЗАД „Б...” по щета № 470421212149421, ведно със законната лихва върху сумата от предявяването на исковата молба – 11.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗАД „О...” АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, ..., **да заплати на ЗАД „Б...”**, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата от 710.00 лв.**, представляваща разноси по делото пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____